

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 13, grudzień 2022 12:32

Joanna Gryboś-Chechelska

Odśłony: 606

---

25 listopada br. Konwent Powiatów Województwa Świętokrzyskiego przyjął stanowisko w sprawie problemu utylizacji porzuconych i zatrzymanych transportów odpadów i konsekwencji jakie wynikają z tego tytułu dla Powiatów. Spotkaniu przewodniczył Jerzy Kolarz, Starosta Buski.

W przyjętym stanowisku zaznaczono, że Starostowie Powiatów stosownie do zapisów art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. /j.t. Dz.U z 2022 r. poz. 699/ o odpadach, po spełnieniu przez Przedsiębiorców wszelkich obowiązków, a także po zasięgnięciu opinii organów uzgadniających (art. 41 ust 6a, 41a ust. 1 i 1a) wymienionych w w/w ustawie, udzielają Firmom zezwoleń z zakresu gospodarki odpadami. Przedsiębiorcy od niczego nieświadomych kontrahentów często wynajmują hale magazynowe, kontenery lub inne miejsca i przetrzymują w nich odpady, nie zwracając uwagi na ich właściwości chemiczne i fizyczne, a później je pozostawiają. Najczęściej porzucane są odpady niebezpieczne. Pozostawione bez nadzoru i przechowywane bez odpowiednich zabezpieczeń są realnym zagrożeniem dla środowiska, a także dla zdrowia i życia mieszkańców.

Przewodniczący Konwentu przypomina, że w przypadkach, gdzie Starosta jako organ, który na podstawie art. 41 w/w ustawy o odpadach udzielił zezwolenia na zbieranie odpadów, a następnie z uwagi na naruszenie warunków udzielonego zezwolenia cofnął je Przedsiębiorcy bez odszkodowania stosując art. 47 ustawy o odpadach, a Przedsiębiorca dalej uchyla się od wykonania obowiązku nałożonego decyzją o cofnięciu czyli usunięciu odpadów, to Starosta jako wierzyciel i organ egzekucyjny, musi stosownie do zapisów art. 26 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji /j.t. Dz.U z 2020 r. poz.1427 ze zm./, podjąć wszelkie czynności zmierzające do zastosowania środków egzekucyjnych, a w rezultacie do wykonania przez zobowiązanego obowiązku od którego się uchyla.

W dalszej części stanowiska podkreślono, że to Powiaty są zobowiązane do wykonania zastępczego utylizacji pozostawionych odpadów. W większości przypadków prowadzone postępowanie egzekucyjne kończy się fiaskiem, gdyż jak się okazuje firmy są nieściągalne i Powiaty nie mają możliwości odzyskać wydanych środków finansowych. Koszty zagospodarowania odpadów są bardzo wysokie i przekraczają możliwości budżetów powiatów. Próby pozyskania środków z Programów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska czy też Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska, również nie są rozwiązaniem ponieważ dofinansowanie w postaci pożyczki nie załatwia sprawy. Pożyczkę trzeba spłacać, na co Samorządy nie mają środków finansowych.

Jak czytamy dalej, wszelkie próby pozyskania wsparcia finansowego od instytucji nadrzędnych (Urząd Wojewódzki, Urząd Marszałkowski) kłócą się z ustawą o finansach publicznych co powoduje, że Powiaty na takie wsparcie również nie mogą liczyć. Powyższe uzasadnione jest zarówno art. 8a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa /j.t. Dz.U z 2020 r. poz. 1668 ze zm./ jak i art. 216 ust.2 pkt 5 i art. 220 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych /j.t. Dz. U z 2021 r. poz. 305/, które wskazują, że Województwo ma możliwość udzielania pomocy finansowej innym jednostkom samorządu terytorialnego, jednak ta pomoc udzielana pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego nie może odnosić się do ogółu wydatków ponoszonych przez jednostkę będącą beneficjentem pomocy, bez względu na rodzaj zadania.

Samorządowcy nawiązują do wyroku z dnia 4 lutego 2015 r. sygn. akt IIGSK2338/13, w którym Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że „regułą powinno być ograniczenie tej pomocy do przypadków, gdy jednostki samorządu terytorialnego nie są w stanie samodzielnie zrealizować ciężących na nich zadań publicznych będących ich zadaniami własnymi. Pomoc ta może być udzielana na zasadzie przesunięcia środków pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego na tym samym poziomie (między

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 13, grudzień 2022 12:32

Joanna Gryboś-Chechelska

Odśłony: 606

---

gminami), a także na różnych poziomach (gmina - województwo). Jednakże może być ona przyznawana wyłącznie na realizację zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego".

W dalszej części stanowiska czytamy, że warunkiem zgodności z prawem wydatków ponoszonych przez Województwo jest ich zgodność z dyspozycją właściwego przepisu materialnego. Wynika to z art. 44 ust.2 ustawy o finansach publicznych, który stanowi że jednostki sektora finansów publicznych dokonują wydatków zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków. Skoro zatem unieszkodliwienie odpadów przez Powiaty stanowi wykonanie zastępcze, o którym mowa w art. 127 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji /j.t. Dz.U z 2020 r. poz.1427 ze zm./, nie sposób uznać go za realizację zadania własnego, a co za tym idzie nie ma możliwości udzielenia wsparcia finansowego Powiatom na pokrycie kosztów utylizacji tych odpadów. Podjęcie działań w tym zakresie prowadziłoby do naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonych w art.8 pkt 1 i art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych /j.t. Dz.U z 2021 r. poz. 289/.

W związku z powyższym Konwent Starostów Województwa Świętokrzyskiego domaga się od Sejmu i Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Parlamentarzystów ziemi świętokrzyskiej natychmiastowej zmiany przepisów ustawy o odpadach, w tym art. 24 a ustawy o odpadach gdzie ewidentnie zadanie o zakresie wojewódzkim powinno być realizowane przez Marszałka Województwa.

Samorządowcy apelują także by koszty zastępczego unieszkodliwienia odpadów w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy ponosił Narodowy lub Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.